

Rúška nás podvedome programujú nenávidieť iných ľudí a správať sa k nim neľudsky

- CZ24 News | 21. ledna 2021

Uplynulé štyri týždne som chodil do miestnej posilňovne. Obdobie volieb je vždy stresujúce a zimy v Michigane sú studené.

Vzhľadom na to, že pracujem z domu a všetky reštaurácie v mojom štáte sú kvôli tyranskej guvernérke Gretchen Whitmerovej zatvorené, cvičenie v posilňovni umožňuje toľko potrebný únik (poznámka redakcie: v USA môžu byť radi, že im aspoň posilňovne nechali otvorené).

Krátky príbeh z posilňovne

Jedna z požiadaviek posilňovne je, že musíte nosiť rúško a po cvičení poutierať náčinie. Nemám s tým problém.

Každú chvíľu mi však, keď bežím na bežeckom páse, alebo veslujem či vykonávam nejakú inú namáhavú činnosť, rúško sklzne pod nos. Nie som jediný, komu sa to deje.

Odvážim sa povedať, že rúška má po značnú dobu pod nosmi aj najmenej polovica mojich spolucvičencov.

Len zriedka, ak vôbec, k nim príde personál a upozorní ich, aby si ich napravili. Zrejme si uvedomuje, že pri vykonávaní intenzívnych cvičení potrebujú ľudia zhlboka dýchať.

Minulý týždeň ma nejaký chlapík káral za to, že mi rúško neprekrýva nos.

Viackrát ku mne podišiel, porušiac pravidlá o dodržiavaní sociálneho odstupu. Raz ma požiadal, práve keď som cvičil plankové cvičenie, pri ktorom som mal ruky pred sebou na podlahe, aby som si ho vytiahol vyššie.

Žiadne „ahoj“, či „hej, ako sa voláš?“ Len chladná žiadosť, aby som si tou látkou na mojej tvári prekryl nos. Nakoniec povedal pracovníkovi pri recepcionom pulte, že nedodržiavam pravidlá.

Rúšková totalita

Tento druh neosobných, drsných a rýchlych interakcií, ktoré majú údajne korene vo „vedeckých poznatkoch“, že nám rúška poskytujú bezpečie, sa stáva v dnešnom svete až príliš bežný.

Každý deň počúvam nové desivé príbehy o tom, ako niekoho v obchode či rodinu v parku kárala nejaká kovidová Dora za to, že nemá rúško.

Nedávno kolovalo na sociálnych sieťach video, v ktorom chlap kričí na nejakú ženu „nasad' si rúško!“ Človeku pri tom naskakujú zimomriavky.

S celým týmto nosením tvárových rúšok dochádza u ľudských bytostí očividne k nejakému druhu posunu na podvedomej úrovni. Je to zložité, ale podľa mňa sa deje toto:

Po prvé, nosenie rúška je spôsob, akým ukazujete, že „ste v klube“. Rúška naznačujú, že „sa riadite vedou“ a že ste súčasťou väčšiny a nadradení tým, ktorí rúško nenosia. Prebieha akýsi druh kolektívneho vymývania mozgov, učiaci ľudí nenávidieť tých, ktorí nie sú „v klube“.

Po druhé, nosenie rúška je forma signalizácie cnosti. Ukazuje, že „robíme, čo máme“, aby sme pomohli chrániť iných. Je to svojím spôsobom sekulárne dielo milosrdenstva, štipka kadidla, ak chcete, vyžadovaná štátnym náboženstvom liberalizmu.

Je tu však ďalšia vec, ktorú rúška robia, a ktorá je rovnako protivná: zakrývajú nám tváre.

Prečo na tom záleží? Lebo keď nevidíte tváre iných ľudí, nemôžete vidieť ich emócie. Povedané inak, nevidíte ich usmievať sa a smiať sa, čo sú dve veci, ktoré nás robia jedinečne ľudskými a patria k tým najpríjemnejším veciam, aké môže pozorovať ľudské oko.

Rúška tiež odrádzajú od nezáväzných rozhovorov a berú nám, zdá sa, chuť skladať komplimenty niečiemu vzhľadu.

Navyše nám znemožňujú opätovať úsmev rozradostenému dieťaťu, sediacemu v maminom nákupnom vozíku v rade na pokladňu. Aké smutné, že už nemôžeme opätovať úsmev šťastným dieťaťom.

Stávame sa bezcitnými robotmi?

Pokiaľ viem povedať, tak tieto rúška nás menia na transhumanistické roboty.

Nútia nás vidieť iných ľudí ako bytosti nižšej kategórie a aj sa tak k nim správať, akoby sa samotným nositeľom vírusu malo vyhýbať a nahlasovať ich úradom, namiesto toho, aby sa s nimi jednalo ako s Božími deťmi, ku ktorým by sme mali pristupovať s kresťanskou láskou.

Tento týždeň sa na návrat do posilňovne neteším. Predstavujem si, ako ma budú znova žiadať o prekrytie nosa rúškom, keď sa mi zošmykne.

Ak sa tak stane, tak im čo najlepšie vyhoviem. Ale tiež odpoviem milým „ahoj“ a budem sa snažiť spoznať chlapíka, ktorý ma napomínal posledných pár týždňov. Možno budeme mať niečo spoločné. A možno nie.

Tak či onak, aspoň sa s ním pokúsim komunikovať veselým, kresťanským a ľudským spôsobom.

Zdroj: <https://www.badatel.net/>